

Opinia
do ustawy o zmianie ustawy o pomocy społecznej (druk senacki nr 309)

Przyjęta przez Sejm w dniu 8 grudnia 2006 r. ustawa o zmianie ustawy o pomocy społecznej dotyczy przepisów, które wydłużają okres dostosowywania usług udzielanych przez domy pomocy społecznej do poziomu standardów wprowadzonych ustawą z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. Nr 64, poz. 593, z późn. zm.). Ustawa ta wchodząc w życie z dniem 1 maja 2004 r., dla domów pomocy społecznej nie osiągniętych ustawowego standardu, określiła termin opracowywania i realizacji programu naprawczego do końca 2006 r., zapewniając jednocześnie zachowanie w mocy zezwoleń i zezwoleń warunkowych na prowadzenie domu pomocy społecznej (nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2006 r.). Placówki opiekuńczo-wychowawcze, nie osiągnięte wymaganego standardu, zostały zobowiązane do opracowywania i realizacji programu naprawczego do końca 2006 r.

Ustawowy termin przewidziany dla wdrożenia standardów dla w/w podmiotów okazał się nie wystarczający do dotrzymania i nowelizacja, w przededniu jego upływu, przedłużyła go do końca 2010 r. (dla domów pomocy społecznej jest to termin na opracowanie i realizację programu naprawczego, dla placówek opiekuńczo-wychowawczych - termin na opracowanie takiego programu upływa z końcem 2007 r., zaś realizacja programu naprawczego w placówkach opiekuńczo-wychowawczych ma nastąpić dnia do 31 grudnia 2010 r.).

Ustawa nie budzi poważniejszych zastrzeżeń legislacyjnych, poza niejednołitością pojęciową dotyczącą przedłużanego terminu. W istocie *koniec wskazanego roku* (art. 152 ust. 1 oraz art. 154 ust. 7 ustawy nowelizowanej) jest określony *dniem 31 grudnia* (art. 152 ust. 4 i 6 oraz art. 154 ust. 7a). Celem zaś ustawodawcy jest zapewnienie realizacji programów naprawczych, zarówno w domach pomocy społecznej, jak i placówkach opiekuńczo-wychowawczych w tym samym terminie (niewątpliwie tak, aby z dniem 1 stycznia 2011 r. podmioty te spełniały wymogi określone standardami).

Bożena Langner